

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

شرق

یکشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۴ • ۲۱ شوال ۱۴۴۶ • ۲۰ مارس ۲۰۲۵ • سال بیست‌ویکم • شماره ۵۰۸۹ • ۱۲ صفحه
اذان ظهرتهران ۱۲:۰۳ • اذان مغرب ۱۹:۰۱ • اذان صبح فردا ۵:۴۴ • طلوع آفتاب ۵:۲۴

به مناسبت روز جهانی زمین پاک، ۲۲ آوریل مصادف با ۲ اردیبهشت، شهروندان شهر شوش روز جمعه با حضور در جنگل‌های کرخه، ضمن مشارکت در پاک‌سازی طبیعت، برنامه ویژه قصه‌گویی برای کودکان و پرنده‌نگری برگزار کردند. این رویداد با هدف ترویج فرهنگ محیط‌زیست‌دوستی و افزایش آگاهی عمومی، جلوه‌ای از همبستگی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی در حفظ سرمایه‌های طبیعی منطقه بود. عکس: سیدحامد موسوی، ایسا

www.sharghdaily.com aparat:tasvirshargh Telegram:SharghDaily youtube:sharghdaily twitter:sharghdaily instagram:sharghdaily1

تخریب تالاب‌های کاسپین، تخریب زندگی است

مهدی زارع

آزاد می‌کنند و باعث مسمومیت موجودات دریایی و انسان‌ها می‌شود.

رسوبات ساحلی جنوبی غلظت میکروپلاستیک بالایی در مناطق گردشگری نشان می‌دهند. زباله‌های پلاستیکی زنجیره غذایی آبزیان را مختل و در گونه‌هایی مانند ماهیان خاویساری تجمع می‌کند. اضافه‌بار مواد مغذی از کودها و فاضلاب تصفیه‌نشده (۸۴٫۵ درصد از رودخانه ولگا) باعث اتروفیکاسیون و کاهش اکسیژن می‌شود. افزایش دمای سطح (یک درجه سانتی‌گراد در سال از سال ۱۹۷۹) تبخیر را تشدید می‌کند و جریان رودخانه را کاهش می‌دهد. رودخانه ولگا ۸۰ درصد از جریان ورودی را تشکیل می‌دهد. رژیم‌های باد تغییریافته از سال ۱۹۹۶، بر انتقال رسوب و دینامیک فرسایش ساحلی اثر گذاشته است.

علی‌رغم چارچوب‌هایی مانند کنوانسیون تهران قزاقستان، فلزات سنگین جیوه، کادمیوم با آب و رسوبات

سوی کشورهای کلیدی (مانند روسیه و ایران) تصویب نشده است و مانع اجرای آن می‌شود. استخراج نفت و گاز، پروژه‌های نمک‌زدایی و زیرساخت‌های کشتیرانی بندر ترکمن‌باشی نماد توجه توسعه صنعتی هستند. جوامع نزدیک به میادین نفتی افزایش نرخ سرطان و بیماری‌های تنفسی مرتبط با آلودگی را گزارش کرده‌اند. جابه‌جایی بنادر، احیای تالاب‌ها و سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر برای کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی می‌تواند در راستای کاهش ریسک اقدامات مؤثری در آینده

این منطقه باشد.

سواحل جنوبی کاسپین ایران منطقه‌ای با اهمیت اکولوژیکی بسیار زیاد با تالاب‌های منحصربه‌فرد و جنگل‌های باستانی هیرکانی است. این اکوسیستم‌ها نقش حیاتی در حفاظت از تنوع زیستی و سازگاری اقلیمی دارند. تالاب انزلی به مساحت ۴۵۰ کیلومتر مربع زیستگاه گونه‌های پرندگان در حال انقراض مانند اردک سرسفید و پرندگان مهاجر است. تالاب رامسر پهنه چشمه‌های آب گرم و باتلاق‌های ساحلی است که «کنوانسیون رامسر»، معاهده بین‌المللی برای حفاظت از تالاب‌ها، نام خود را از این منطقه گرفته است. جنگل‌های هیرکانی در امتداد سواحل کاسپین و رشته‌کوه‌های البرز، از قدیمی‌ترین جنگل‌های معتدل جهان هستند. این جنگل‌ها به عنوان مخزن کربن عمل می‌کنند. تخریب جنگل‌ها و جنگل‌زدایی، این ظرفیت مهم را به‌شدت تهدید می‌کند. تالاب‌ها و جنگل‌ها بارندگی اضافی را جذب می‌کنند و مخاطره سیل را در مناطق پرجمعیت ساحلی کاهش می‌دهند. تالاب‌ها از شهرهای ساحلی در برابر سوانح اقلیمی محافظت می‌کنند. بیش از ۵۰ درصد از جنگل‌های هیرکانی به دلیل قطع درختان، کشاورزی و پروژه‌های زیربنایی مانند سد گلرود که

۲۸ فروردین ۱۴۰۴ استاندارد گیلان گفت تالاب انزلی که روزگاری زیستگاه ۷۰ گونه جانوری بود، اکنون نابود شده است. باید کمک کنیم تصفیه‌خانه شهر صنعتی رشت به سرانجام برسد تا حجم ورود آلودگی به تالاب کاهش یابد. نکته‌ای که استاندارد گیلان به آن نپرداخت، این است که راه‌آهن رشت-آستارا نیز از حریم تالاب انزلی عبور می‌کند. ۱۱ اسفند ۱۴۰۳ مدیرکل حفاظت محیط زیست مازندران گفت: تاکنون ۱۵ هزار هکتار از سطح ۴۴ هزار هکتار تالاب میانکاله خشک شده است. از سوی دیگر، پروژه‌ای موسوم به نام پتروشیمی میانکاله وجود ندارد، ولی در هفته سوم فروردین ۱۴۰۴ اخباری از فعالیت‌های ساختمانی در ۹۰ هکتار مراتع واگذارشده به سرمایه‌گذار منتشر شد. معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست گفت: با استاد به آخرین تصمیمات مراجع قضائی و موضع رسمی سازمان حفاظت محیط زیست، هیچ پروژه قانونی تحت عنوان «پتروشیمی میانکاله» وجود ندارد. تخریب در جنگل و تالاب الیمالات نور نیز طی سال ۱۴۰۳ همچنان به نام توسعه گردشگری ادامه یافت. سواحل جنوبی دریای کاسپین در استان‌های مازندران، گلستان و گیلان با مخاطرات زمین-محیط‌زیستی قابل توجهی مواجه است. این چالش‌ها با تغییرات اقلیمی و توسعه ناپایدار به هم مرتبط و تشدید می‌شوند. گرمایش

هنرخوانی

از مسجدسلیمان تا نیوزیلند

در این مطلب مروری داریم بر آنچه هنرمندان عرصه‌های مختلف انجام می‌دهند. خبرهایی مانند حضور یا واکنش هنرمندان نسبت به اتفاقات گاهی هم درباره آغاز پروژه‌ها یا ساخت آثار، مثلاً یکی از بازیگران هالیوود که خانه‌اش در آتش‌سوزی‌های لس‌آنجلس سوخته است، شرایط مناسبی ندارد و تقریباً آواره است یا لئوناردو دیکاپریو حاضر نشده با دستمزد سه میلیون دلاری در صحنه‌ای از فیلم روزی روزگاری در هالیوود بازی کند و معتقد است این دستمزد برای او کم است. با اینکه برخی اتفاقات ناگهان مورد توجه قرار می‌گیرد مثل ماجرای حضور خرس در سریال پایتخت که سبب شده برخی مسائل از نحوه رفتار با حیوانات تا نحوه ساخت این‌گونه صحنه‌ها مطرح شود.

خرلنگ عیاری

فیلم «خرلنگ» به کارگردانی کیانوش عیاری و تهیه‌کنندگی مشترک مهرداد غفرزاده با کیانوش عیاری هم‌اکنون در مرحله تحقیق و نگارش قرار دارد و عیاری هم‌زمان با تحقیق و نگارش فیلم‌نامه برای انتخاب لوکیشن‌های بخش‌هایی از فیلم به مسجدسلیمان سفر کرده است. در این سفر که با همکاری شرکت ملی نفت ایران انجام شد، مهرداد غفرزاده و یک گروه چهارنفره از گروه تولید و کارگردانی عیاری را همراهی کرده‌اند. «خرلنگ» درباره وقایع و رویدادهای مربوط به دوره تاریخی محمدعلی‌شاه و مظفرالدین‌شاه قاجار است و زمانی که اولین چاه نفت خاورمیانه در مسجدسلیمان فوران کرد. این فیلم با همکاری بنیاد سینمایی فارابی و دیگر نهادهای ساخته خواهد شد. بیشتر بازیگران این فیلم متعلق به مسجدسلیمان و حوالی آن یعنی قوم بختیاری هستند و تقریباً تمامی سکانس‌های آن در خوزستان و تعداد محدودی سکانس نیز در تهران فیلمبرداری خواهد شد. عیاری ساخت فیلم‌هایی همچون «آبادانی‌ها»، «بیدارشو آرزو»، «توره دیو»، «بودن یا نبودن»، «شاع گاو»، «روز باشکوه»، «آن سوی آتش»، «شیخ کزدم»، «تازه‌نفس‌ها»، «خانه پدری»، «ویلیا ساحلی» و… را در کارنامه هنری خود دارد.

طلسم زندگی خالق بازی تاج و تخت

نام «جورج آرآر مارتین» با سریال تاج و تخت گره خورده است. او به‌تازگی گفت‌وگویی با تایم انجام داده و درباره تأخیر یک‌دهه‌ای در انتشار جلد دیگری از مجموعه «نغمه یخ و آتش» که این سریال براساس آن ساخته شده بود و انتظار مردم سخن گفته است. او این تأخیر در نوشتن را طلسم در زندگی‌اش می‌داند. «مارتین» هم‌زمان با شکسته‌شدن رکورد تأخیر در انتشار رمان‌های مجموعه می‌گوید رمان «بادهای زمستانی» به «طلسم» زندگی او بدل شده است. آخرین جلد از این رمان‌ها با عنوان «رقصی با اژدهایان» در سال ۲۰۱۱ منتشر شد و خوانندگان آثار مارتین بیش از یک دهه است که منتظرند «بادهای زمستانی» به بازار بیاید. مارتین ماه گذشته گفته بود فرایند نگارش رمان «به‌خوبی» پیش می‌رود اما باید سرعتش را بیشتر کند. مارتین در مصاحبه جدیدی با «تایم» درباره «بادهای زمستانی» می‌گوید: «این طلسم زندگی من است. تردیدی نیست که «بادهای زمستانی» ۱۳ سال تأخیر داشته. هنوز روی آن کار می‌کنم. در دوره‌هایی پیشرفت می‌کنم اما مسائل دیگری حواس من را پرت می‌کنند… برای یکی از سریال‌های اچ‌بی‌او یک مهلت نهایی تعیین شده است. کارهای دیگری دارم».

مارتین در واکنش به هوادارانی که به افتتاح کتاب‌فروشی او و فعالیت‌های دیگرش معترض شده بودند، می‌گوید: «این دو موضوع ارتباطی به یکدیگر ندارند، قسم می‌خورم. یک کتاب‌فروشی باز کردم و مردم گفتند: «چرا جرج آرآر مارتین این‌کار را کرده؟ می‌توانست «بادهای زمستانی» را بنویسد». من در کتاب‌فروشی کار نمی‌کنم. مالکش هستم. کسانی را استخدام کرده‌ام که در آن کار کنند. اگر به‌تازجا بروید می‌بینید که بله کتاب‌های انمناشده من و کتاب‌های دیگران را می‌فروشند. صندوق‌دار نیستم و در کتاب‌ها را سفارش نمی‌دهم». او درباره سالن سینمای خود نیز همین گفته را تکرار می‌کند: «سالن سینما دارم. آپاراتچی نیستم. به نظر می‌رسد درباره وقتی که روی این کارها صرف می‌کنم اغراق می‌کنند. من سهام و اوراق قرضه هم دارم، اما به جلسه سهامداران نمی‌روم».

اتفاق خوانی

فریاد در سکوت

برندگان ورلدپرس فوتو اعلام شدند

محمود ساده است: او می‌خواهد پرتوز بگیرد و مانند دیگر کودکان زندگی کند.

این عکس که برای نیویورک‌تایمز گرفته شده، بخشی از مجموعه عکس‌های ابوالثوف است که در حال مستندسازی زندگی مجروحان غزه‌ای است که از آنجا خارج شده‌اند و هرچند زنده‌اند، اما زندگی‌شان برای همیشه از لحاظ جسمی و روحی دگرگون شده است. عکاس این تصویر نیز در دسامبر ۲۰۲۳ از غزه خارج شده است. ابوالثوف در یادداشت‌های همراه خود روی این تصویر نوشت: «یکی از سخت‌ترین چیزهایی که مادر محمود برای من توضیح داد، این بود که چگونه محمود برای اولین بار متوجه شد دستانش قطع شده است. اولین جمله‌ای که به او گفتم، این بود: «چطور می‌توانم تو را در آغوش بگیرم؟». به گفته لوسی کوتیشلو، رئیس هیئت داوران جهانی «این عکس کاری می‌کند که تنها یک عکس خبری بزرگ می‌تواند انجام دهد؛ ایجاد درکی چندلایه از یک داستان پیچیده و انگیزه‌ای برای ماندن بیشتر با آن روایت. به نظر من، این تصویر سمر ابوالثوف از ابتدا برنده واضحی بود». برخی کارشناسان هنری معتقدند این عکس یادآور هزینه‌های طولانی مدت جنگ غزه است که جان ده‌ها هزار نفر را گرفته و منجر به ویرانی و آوارگی گسترده ساکنان آن شده است. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل تخمین می‌زند حدود نیمی از جان‌باختگان زن و کودک هستند.

مهاجران چینی

علاوه بر عکس برنده ابوالثوف، دو تصویر دیگر نیز به‌عنوان فینالیست‌های جایزه عکس سال انتخاب شدند؛ کار جان مور درباره مهاجران چینی که از مکزیک وارد آمریکا می‌شوند و اثر موسوک نولته درباره تأثیر خشک‌سالی‌ها بر زندگی در امتداد آمازون برزیل؛ که هر دو به خاطر کیفیت استثنایی‌شان برجسته شدند. کوتیشلو می‌گوید: «وقتی هیئت داوران جهانی به مرحله انتخاب نهایی برای عکس سال رسید، کار خود را با انتخابی گسترده از شش منطقه آغاز کردیم. سه موضوع از میان این آثار برجسته شدند که تعریف‌کننده نسخه ۲۰۲۵ جایزه ورلدپرس فوتو بودند؛ درگیری، مهاجرت و تغییرات اقلیمی. البته می‌توان آنها را به‌عنوان داستان‌هایی از پایداری، خانواده و اجتماع نیز دید».

عکس یک پسر فلسطینی با دست‌های قطع‌شده که در سکوت خیره شده، برنده امسال جایزه عکاسی ورلدپرس فوتو شد. این عکس، پرتزه‌ای از پسری با تاپ است که به سمت پنجره ایستاده و نوری گرم به او تابیده و سایه‌ای نرم بر یک طرف صورتش انداخته. سن کم و چهره زیبایش در تضاد کامل با حالت غمگین و تأثرآورش است. پسری که برای نجات خانواده تلاش کرده و سپس با شوک درمی‌یابد که دیگر دستان خود را ندارد. سال پیش نیز عکسی از جسدی در غزه و سوگواری بر فکن او

مورد توجه قرار گرفته بود. عکس برنده از بین ۶۰ هزار عکس ارسالی از طرف سه‌هزارو ۷۷۸ عکاس در بیش از ۱۴۰ کشور انتخاب شد. جومانا الزین خوری، مدیر اجرایی ورلدپرس فوتو، در بیانیه‌ای مطبوعاتی گفت: «این یک عکس آرام است که با صدای بلند فریاد می‌زند. این عکس داستان یک پسر را روایت می‌کند، اما همچنین از یک جنگ گسترده‌تر که برای نسل‌ها تأثیر خواهد داشت، حکایت دارد». لوسی کوتیچلو، مدیر عکاسی مجله ام لوموند و یکی از داوران، می‌گوید که هیئت داوران سه موضوع اصلی جنگ، مهاجرت و تغییرات آب‌وهوایی را در آثار امسال مشاهده کردند. دو اثر دیگر در جایگاه دوم این جایزه عکاسی قرار گرفتند: تصویری ماورایی از مهاجران چینی که پس از عبور از مرز آمریکا و مکزیک، خود را در کنار آتش گرم می‌کنند و تصویری تحسین‌برانگیز از مرد جوانی که در امتداد بستر رودخانه‌ای بیابان‌مانند در آمازون به سمت روستای خود می‌رود که زمانی با قایق قابل دسترسی بود.

پسر ۹ساله

محمود عجور (۹ساله) که در جریان حمله‌ای از سوی اسرائیل به شهر غزه در مارس ۲۰۲۴ زخمی شد، اکنون در قطر پناه گرفته و تحت درمان پزشکی قرار دارد. این عکس تابستان سال قبل گرفته و منتشر شده بود. هنگامی که خانواده‌اش از یک حمله اسرائیلی می‌گریختند، محمود بازگشت تا دیگران را به جلورفتن ترغیب کند. در این انفجار یکی از دست‌های او قطع شد و دست دیگرش مجروح شد. خانواده او به قطر رفتند و حالا پس از درمان‌های پزشکی، محمود می‌تواند با پای خود بازی‌های تلفن همراه را انجام دهد، بنویسد و درها را باز کند. بااین حال برای بسیاری از فعالیت‌های روزمره مانند غذاخوردن و لباس‌پوشیدن نیاز به کمک ویژه دارد. آرزوی

